

BOUŘE STRUN

A STORM OF STRINGS

🎻 Eva Loskotová | 📷 © archiv Lucie Klasek

„K vážné hudbě, kterou jsem vystudovala, mám hlubokou pokoru. Klasiku obdivuji a miluji. Přesto jsem hledala přes klasický nástroj i jiné způsoby vyjádření. Chtěla jsem interpretaci propojit se současnými trendy a zjistila, že toto je pro mě naprosto přirozený směr, kterému snad navíc porozumí i širší skupina posluchačů,“ říká houslistka Lucie Klasek, v tuzemsku známá především jako česká Vanessa Mae.

“I have a deep respect for the classical music I studied. I admire and love classical music. Even so, I was looking for other means of expression through classical music instruments. I wanted to interconnect the interpretation with current trends and I found that this is an absolutely natural direction for me, which perhaps even a wider group of listeners will understand,” says violinist Lucie Klasek, known in the Czech Republic primarily as the Czech Vanessa Mae.

CZ Vystudovala jste ostravskou Janáčkovu konzervatoř, přesto se profilujete jako popová houslistka a vídáme vás převážně s elektrickými houslemi. Proč?

Na akustické housle hraji samozřejmě také, zejména přinahrávání ve studiu, na zkouškách a také některé skladby na nich znějí mnohem přirozeněji. Elektrické housle jsou součástí mé image, jsou praktické a baví mě jejich zvukové možnosti a v neposlední řadě mi umožňují pohyb, který při vystoupeních potřebuji. Jsou součástí show.

Je ve vaší branži důležité odlišit se od ostatních?

V každé sféře platí řada zákonitostí, které je lépe dodržet, pak je tu ale velký prostor pro experimenty. Zkusit něco nového, propojit staré a nové, klasiku i modernu, slučovat neslučitelné, přidávat zajímavé prvky a těšit se, jak to bude fungovat dohromady. Pořád mě zajímají nové věci, podněty. Život je prostě jedna velká inspirace.

EN You studied at the Janáček Conservatory in Ostrava, yet you are profiling yourself as a pop violinist and we see you mostly with an electric

violin. Why?

Of course I play acoustic violin too, especially when recording in the studio, at rehearsals, and some of the songs played on it sound much more natural. Electric violin is part of my image, it is practical, and I enjoy its sound possibilities and, last but not least, it allows me the movement I need while performing. It is a part of the show.

Is it important in your field to make yourself different from others?

There are many rules in each field that are better to follow, but then there is plenty of space for experimentation. Try something new, connect old and new, classical and modern, merge the incompatible, add interesting elements and see how it works together. I'm still interested in new things, new ideas. Life is simply one big inspiration.

LUCIE KLAŠEK

Vystudovala Janáčkovu konzervatoř v Ostravě a Akademii múzických umění v Praze. Ráda experimentuje s hudebními žánry a propojuje prvky klasiky a moderny. Na projektech spolupracuje se špičkou české, ale i zahraniční hudební produkce. Autorské skladby jí složili například Daniel Hádľ, Marcus Tran z Troublegang, rumunský producent Mad Skill nebo Pavel Ridoško alias Rido, který je fenoménem české dnb scény. Má osmnáctiletou dceru Theresii, která se věnuje tanci, hře na bicí, produkci elektronické taneční hudby a DJingu.

She graduated from the Janáček Conservatory in Ostrava and the Academy of Performing Arts in Prague. She likes to experiment with musical genres and combines elements of classical and modern music. She is working on projects with top Czech and foreign music productions. Her compositions were produced by such composers as Daniel Hádľ, Marcus Tran from Troublegang, Romanian producer Mad Skill or Pavel Ridoško, aka Rido, a phenomenon of the Czech dnb scene. He has an 18-year-old daughter, Theresia, who specializes in dance, drums, electronic dance music and DJing.

CZ Kdy jste zjistila, že právě experimentování bude vaše cesta?

Postupně. Ale už od studií jsem věděla, že chci dělat vystoupení komplexně. Být u celého procesu od prvotní myšlenky až po realizaci. To mě baví a naplňuje. Přiznávám, že někdy jsou mé nápady hodně vzletné, ale trůfám si říct, že vždy dojdeme k originálnímu výsledku. I proto jsem po konzervatoři nastoupila na AMU, obor hudební management a chtěla se učit vše kolem umělecké práce. V rámci studií jsem odjela na výměnný pobyt do New Yorku, a to mi poměrně zásadně změnilo život.

Jakým způsobem?

Za téměř půlrok jsem docela slušně navnímalala americký přístup a myšlení, poznala spoustu zajímavých lidí, muzikantů a naučila se řeč. Bylo to pro mě nesmírně inspirativní prostředí. Práci jsem si tehdy domlouvala z telefonní budky, přes České centrum a skrze známé.

V čem je Amerika pro hudebníka jiná, zajímavá, inspirativní?

Je tam obrovská konkurence, na druhou stranu moře možností a také situací, které by se vám u nás mohly jen stěží přihodit. Například jsem se díky jednomu jedinému člověku dostala na mnoho atraktivních míst, do nejznámějších jazzových klubů, Metropolitní opery, muzikály na Broadwayi, zažila zkoušky kapel, potkala muzikanty, kteří v té době hráli se zvучnými jmény. Náhoda? Asi jsem tam prostě měla být.

Co jste dělala po svém návratu z New Yorku?

Postupně jsem si skládala představy o mém dalším směřování. Impulzy věnovat se crossoveru se začaly zhmotňovat. S Evou Slanou, mou spolužačkou z ostravské konzervatoře, jsme začaly zkoušet u mě v obýváku. Pak se rozjel projekt *femme2fatale* naplno.

Trošku punkový začátek...

To ano (*smích*). Ale měly jsme nápady, plány a obrovskou chuť. Docela brzy začaly přicházet první nabídky. Naprosťto zlomovým momentem pak byla účast v prvním ročníku soutěže Česko Slovensko má talent. Projekt *f2f* došel až do semifinále, což byl tehdy docela velký úspěch a hlavně perfektní propagace, ze které jsme těžily několik let. Soutěž v té době sledovalo opravdu hodně lidí.

Jak jste úspěchu v talentové show využily?

Přišlo skvělé a poměrně plodné období, s housličkami jsme procestovaly spoustu míst po celém světě. Od Petrohradu přes světovou výstavu v Dubaji, Mezinárodní hudební festival na Kypru, Zanzibar až po spoustu měst na Slovensku, kde jsme byly hodně populární. Vyšly dvě úspěšné

EN When did you realize experimenting would be your way?

Gradually. But I knew from my studies that I wanted to do the show as a whole. Be at the process from the very beginning to the realization. That makes me happy and fulfilled. I admit that sometimes my ideas are very lofty, but I dare say that we always reach an original result. This is one of the reasons why I joined the Academy of Performing Arts, studying music management after graduating from the Conservatory of Music. I wanted to learn all about art work. During my studies I won a scholarship in New York, which changed my life quite significantly.

How?

Within the first six months I understood the American approach and thinking quite well. I met a lot of interesting people, musicians and learnt the language. It was an extremely inspiring environment for me. At that time I arranged work from a telephone booth, through the Czech Centre and through my friends.

What makes America different, interesting, inspirational for a musician?

There is huge competition, on the other hand a sea of possibilities and situations that you would never come across at home. For example, thanks to a single person I got to go to a lot of attractive places, to the most famous jazz clubs, the Metropolitan Opera, musicals on Broadway, experienced rehearsals of bands, met musicians who at that time played with famous names. Coincidence? I guess I was just meant to be there.

What did you do after your return from New York?

Gradually, I was putting together ideas about my future direction. Impulses to do some crossover began to materialize. With Eva Slaná, my classmate from the Ostrava Conservatory, we started rehearsing in my living room. Then the *femme2fatale* project began and started to take off.

A little punk start...

Well, yes (*laughter*). But we had ideas, plans and great motivation. Quite soon the first offers started coming. A real turning point was participation in the first year of the competition Czecho-Slovakia Has Talent. The *f2f* project reached the semi-finals, which was quite a success at that time and, above all, perfect promotion, which we benefited from for several years. A lot of people watched the competition at that time.

How did you use your success in the talent show?

It was a great and quite fertile period; we travelled with our violins to many places all over the world. From St. Petersburg

CZ CD. Na jednom z nich jsme spolupracovali s rumunským hudebním producentem Mad Skillem. Dost jsme experimentovaly, naše verze skladby Cinema od Skrilexe, kde propojujeme housle a beatbox, je, myslím, hodně povedená. Projekt funguje dodnes, i když se určitým způsobem transformuje a vyvíjí.

Nejčerstvějším projektem je pak uskupení The Stringz.

Ano, piano, cello a housle – dokonalá harmonie strun. Skvělí muzikanti a repertoár od klasiky, muzikálových evergreenů až po pop a rock. Karel Jenkins, Antonio Vivaldi, AC/DC, Bruno Mars, David Guetta... Světově proslulým skladbám jsme dodali naše originální aranže. Velkou inspiraci pro vytvoření The Stringz pro mě byli 2Cellos, Piano Guys a v neposlední řadě také americká houslistka a tanečnice Lindsey Stirling. Jejich vystoupení jsem prožila „live“ a jsou důkazem, že i ryze „instrumentální projekty“ postavené na cover verzích jsou ve světě extrémně populární a úspěšné. Utvrdilo mě to v přesvědčení, že projekt, o kterém jsem snila, musí vzniknout.

Kde vidíte svou hudební kariéru za dalších pět až deset let?

Věřím, že se mně a mému týmu podaří s The Stringz vyprofilovat kvalitní hudební instrumentální crossover projekt poptávaný a uznávaný i za hranicemi České republiky. Cílem je také rozvinout určité záměry produkční a realizovat alespoň některé kreativní nápady a plány, protože těch máme na několik životů. *(smích)* «

EN to the world exhibition in Dubai, the International Music Festival in Cyprus, Zanzibar, to many cities in Slovakia where we were very popular. Two successful CDs were released. We collaborated with the Romanian music producer Mad Skill on one of them. We experimented a lot, our version of Skrillex's Cinema, where we join the violin together with beatbox is, I think, very good. The project has worked up to this day, although it is being transformed and developed in some ways.

The most recent project is The Stringz.

Yes, piano, cello and violin – the perfect harmony of strings. Great musicians and repertoire from classical, stage show musical evergreens, to pop and rock. Karel Jenkins, Antonio Vivaldi, AC/DC, Bruno Mars, David Guetta... We brought our original arrangements to world-famous compositions. A great inspiration for creating The Stringz was for me 2Cellos, Piano Guys and the American violinist and dancer Lindsey Stirling. I have seen their performances live and they are proof that even purely “instrumental projects” based on cover versions can be extremely popular and successful in the world. I was convinced that the project I had dreamed of must come to life.

Where do you see your musical career in the next five to ten years?

I believe that I and my team with The Stringz will be able to create a quality musical instrumental crossover project that will be popular and recognized beyond the borders of the Czech Republic. Our goal is also to develop certain production intentions and bring about at least some creative ideas and plans because we have enough ideas for several lives. *(laughter)* «